

МОГИЛЯНСЬКИЙ ВІСНИК

гіпер_літературне

Мова – конфігураційний простір,
що володіє могутністю континууму
Станіслав Лем

Листи з Польщі

Білочка

Л ю б л і н і Я

Це місто я пам'ятаю ще з уроків історії (Люблінська Унія 1569 рік). Шкода, що лише з них! Окрім приємно-романтичної назви й галочки в календаріку, жодних інших асоціацій Люблін у мене не викликав. Але тепер я тут живу (чи надовго?) й учусь. До недавнього часу слово «куль» асоціювалось у мене з неправильною вимовою англ. cool, а зараз KUL – це Католицький Люблінський університет, де я вчуся. Якби мені хтось ще два роки тому сказав, що я не закінчу хоча б бакалаврату в Могилянці, я б лише голосно розсміялась і сказала, що планую вчитися, а не тринькати батьківські гроші. А зараз це реальність.

Чи хтось з вас пробував докорінно змінити своє життя? Я саме цим і займаюся.

Усе спочатку, по порядку...

Не знаю, чи вам відомо, як живеться контрактникам у Могилі. Але скажу вам чесно: не вельми весело, бо вони, повірте, «бідніші від тих, хто отримує стипендію і не платить за навчання». Тому я через лиху долю чи то добру (наразі ще сказати точно не можу) вступила через Фундацію Івана Павла II в Люблін до Католицького університету. Ні, не буду монашкою! Я вчуся на факультеті психології, яку вважають однією з найкращих у Польщі (після Варшавського університету). Виявилось, якщо щось захотіти й ризикнути, може вийти!

Люблін

Люблін – фантастичне місто! Звичайно, після Києва – маленьке, тихе та домашнє, але мені подобається. Це найбільше студентське місто Польщі: кожен третій мешканець – студент. Це Тернопіль поєднаний зі Львовом і вкрапленнями сучасності. Така собі міні-реклама.

Університет

Невеличкий. Не такий старий, як Могила, лише 80 років. Хоча тут вчився Іван Павло II, тому певний час виш прекрасно фінансувався та має чудовий ремонт... Ну, майже... Бібліотека знаходиться поза університетом, до того ж досить далеко, що, як ви розумієте, дивно було для мене. А де ж вони «тусуються»? тут є плац, але там ніколи нікого нема... Тут ніхто не курить і, не дай Боже, п'є пиво... Тут ніхто не дуркує... Часом навіть нудно, але тут атмосфера універу й без того відчувається. Ще тут велика прірва між студентами й викладачами, що мене теж дивує... Ах, Житник, ах, пані Леся, ах, Семків і

іже с ними. У Могилі всі – корпорація, а тут кожен окремо. Важкувато знайти людей, подібних духом і підіваністю (ФГН-3 – the best of the best of the best), я аж з того всього заробила депресію, але час лікує.

Гуртожиток

Думаю, хочете знати, як ми тут живемо... Уцілому, не дуже зле... Серйозно! У таких собі блоках, де є дві кімнати по троє людей, туалет, ванна й маленька кухня з холодильником. На жаль, їсти варити доводиться виходити на коридор, але то пусте. І головне! Гуртожиток тільки дівочий або хлопчачий, відвідини до 22.00. Вражені? Без хлопців якимось розрядки нема, але теж не погано. Інету в кімнатах нема, та, якщо чесно, він тут і так слимак, черепашка чи кому як подобається. Masakra! (Жах!)

Позауніверситетське життя

Тут теж море виставок, дискотек, прийомів, фестивалів... Робити буде що!)

У Любліні дуже гарна греко-католицька парохія. Отець-парох Стефан – фантастична людина, таких мало. Молодь парохії випускає газетку, має програму на радіо, влаштовує різні культурні й не дуже заходи. Весело, одне слово!

Єдине, їжа тут штучна... Хочу української „Миргородської“, „Живчика“ і шоколадку „Світоч“ з кокосом, батончика „Горішок“! Треба подати ідею відкриття „Пузатої хати“ в Любліні! Але канцелярка, усілякі свічки й тому подібні речі просто неперевершені!

На жаль, я дуже довго вливалась у навчання і перестроювала свій філологічно-заквашений-гуманітарно-законсервований мозок на психологію. А ще до тепер

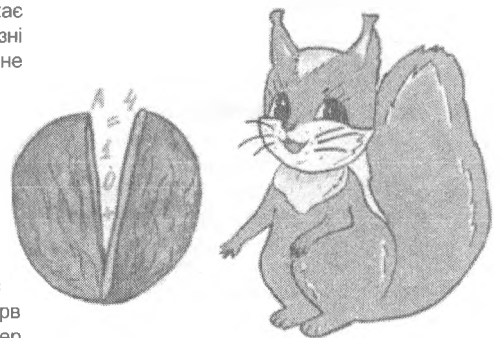
вливаюсь у польськомовне середовище. Порада на майбутнє: як будете їхати в іншу країну на навчання, не повторюйте дурних помилок і вивчіть мову, щоб не почувати себе п'ятимісячною дитиною – мутантом з іншої планети.

Усі мене питають, чи подобається. Я ще не можу відповісти, бо надто тяжко відірватися від колишнього середовища (не вистачає Пласту, «Могилянського вісника», СБ (вітаю з ювілеєм принагідно), самої Могили, яка до гробу заведе, плацу, друзів, гуманітаріїв, бібліотеки, викладачів, інших великих і маленьких дрібниць!).

Зараз намагаюся оптимістично себе налаштувати, бо це як-не-як корисний життєвий досвід, який гріх не використати.

Запрошую в Люблін!

P.S. Якщо когось щось зацікавило, пишіть на мило olenka.slobodjanyk@gmail.com, а шоколадки й „Живчик“ висилайте на адресу гуртожитка: Poland, Lublin, ul. Konstantynów 1 D\ 820.

Колонка редактора

toivoscr

Кому 8 березня (до речі, вітаємо), кому масляна (також зі святом!) та початок посту (тримайтеся), кому чоловічі конкурси краси (про них читайте на ЖЖ-сторінці МВ), а кому тиждень після ТРСу, завали та безсонні ночі – це вже обирайте самі. А ми пропонуємо Вам ЧИТАТИ. Читати МВ, аби знати, що читати нового та цікавого; що роблять люди, які багато читали в Києві, а тепер багато читають у Любліні; читати багато-багато. Читайте та будьте читаними! Читаймося!

Це вам не конспекти

І.С.

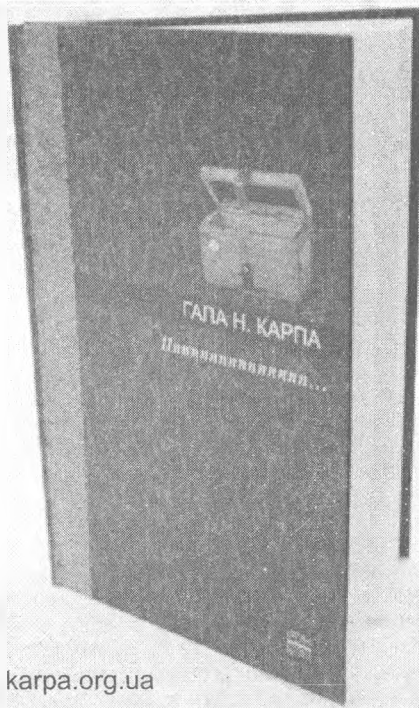
П п п а з л Га п и Н.

Віднині можна скільки завгодно висловлювати своє захоплення останньою книжкою Карпи, не наражаючись на осуд освіченої громадськості: у посповості та відсутності таланту «Ппппппппппп» запідозрити вкрай важко.

Гапа Н. Карпа, якій і належить збірка оповідань із такою невимовлюваною назвою, споріднена з Іреною хіба що на рівні генетичному – літературні батьки в них суттєво різняться. Звідси й кардинальна розбіжність у стилі/засобах/жанрах і т.д. Тут ви не знайдете сексуальних пригод, «екзистенційних» сповідей ліричних героїнь чи зв'язного сюжету. Зате знайдете багато іншого і, на мою думку, цікавішого.

Передусім впадає у вічі відсутність чи принаймні завуальованість якої-небудь фабули. І в більших оповіданнях, і в маленьких Гапа подає просто коктейль із абсурдних ситуацій, чудернацьких видив, незрозумілих діалогів. Часом здається, що авторка сама не знає, про що писатиме далі, і кожен наступний абзац стає несподіванкою для неї самої, що інколи важко назвати перевагою тексту.

Оповідання написані ніби й читабельно,

karpa.org.ua

але, як не парадоксально, читання при цьому завдає певного дискомфорту. Авторка свідомо руйнує художній світ на частинки, але потім не може скласти з них пазл, що показував би повну картинку. Не тільки сюжет важко виокреслити, але й взагалі будь-яке цілісне враження про тексти не складається у свідомості – як мінімум у моїй.

Однак і позитивних речей не можна не зауважити. Гапа Н. Карпа дотує свої тексти, і здається, що з часом пише все краще (втім, це може бути й ілюзія). До того ж вона не даремно обрала малу форму (оповідання чи навіть мініатюра): в романі чи повісті застосування її прийомів убило б текст, тоді як в «Ппппппппппп» (до речі, в назві 13 літер «п», це якщо комусь цікаво) це виглядає досить органічно, і що менші тексти, то вони більш вдало розкривають авторчин талант (хоча, це теж може бути ілюзією).

Якщо вже давати вердикт, то можна перефразувати Ніцше: книжка не для всіх, але і не для нікого. Свій читач і поціновувач на неї знайдеться. В глобальному ж плані Гапа Н. розширює стилістичний спектр сучукрпрози. І це тішить.

Знай наших

Lucky Luke

Позбавлення
цноти
української
мови

Отакої! В Україні випущено «Словник української ненормативної лексики».

Якби якийсь випадковий перехожий зазирнув 6-го числа близько 19:00 у книгарню «Є», то мав би нагоду побачити Лесю Ставицьку, упорядника словника, та поспілкуватися з нею і ще з кількома присутніми письменниками. Одразу стало помітно, що всі, хто презентував нове видання, були налаштовані зустріти заекзальтованих пуритан, а не доволі прихильну публіку. Тому розгорнулася однобока-таки дискусія, де президія, згадуючи покійного Лукаша з його «Декамероном», доводила потрібність і необхідність презентованого словника. Найефектніше розказував про це Богдан Жолдак, апелюючи до сороміцьких елементів культури, перекладацьких проблем та незручності культурного перекладу. Так захистили честь «Словника». Також оголосили, що кожен, хто надішле 10 доповнень до нього, отримає примірник у подарунок.

Тож матюкаймося по-українськи!!! =)

Challenge

MA in Advanced European
and International Studies

The Master Program offers the unique opportunity to learn Europe "in Europe" and develop perspectives for its future. The programme includes semesters in Istanbul, Nice and Berlin and guarantees an international education with an excellent academic staff and environment. Duration: 9 months (From October to July). The deadline for scholarship applications is May 31st, 2008. The deadline for applications is July 31st, 2008. This program is supported by the European Union.

<http://www.ieshe.eu>

NEM - New Electronic Media
Summit

The 2008 NEM Summit "Towards Future Media Internet" aims to be a major conference and exhibition devoted to the field of networked and electronic media and ICT. It will provide a unique opportunity to network and share information and viewpoints on R&D status and perspectives in this area. NEM Summit will be organised on October 13-15, 2008 in Saint-Malo (France). Event will gather 400 to 500 representatives from the industry and research ICT community worldwide to share experience and research results, identify future trends, discuss and identify opportunities for research collaboration.

<http://www.nem-initiative.org>

Europe & Liberty Seminars

IES-Europe is continuing the Europe & Liberty seminars in 2008 in partnership with the Cato Institute's Center for Promotion of Human Rights. Date: July 7-August 2. A great opportunity for young people to benefit from inter-cultural and intellectual exchanges, and to learn about classical liberalism. Tuition and board are covered. Deadline: April 10. Open to: undergraduates, graduates, scholars & professionals of all ages. Seminar will be held in Bakuriani, Georgia (July 7-13), Ifrane, Morocco (July 20-26), and Garmersbach, Germany (July 27 – August 3).

<http://www.ies-europe.org>

2008 ACUNS/ASIL Summer
Workshop

ACUNS hosts a summer workshop on international organization studies, teaching, and research for advanced graduate students, younger scholars, lawyers, and UN practitioners, sponsored by the American Society of International Law. The workshop will run from 23 July-2 August 2008, in Ljubljana, Slovenia. The workshop is intended to foster excellence in emerging scholars and practitioners who are at a relatively early stage in their careers. Completed applications must be received no later than Monday, 14 April 2008.

<http://www.igloo.org/community.igloo>

Unistudy

International Youth Forum 2008

Initiatives of Change-Indonesia and Centre for Religious and Civilization Studies, cordially invite you to attend the International Youth Forum (IYF) 2008 on the theme The Role of Youth: Action on Millennium Development Goals toward a Peaceful World. Forum seeks to involve 300 participants with ages ranging from 18 to 30 years old from all over the world. The program will be held in Bandung, West Java-Indonesia from June 23rd to 30th, 2008. The program itself, designed by youth, from youth and for youth, will include plenary sessions, group discussions, social works, workshops, personal reflection times, cultural events and field trips.

<http://iyf.psap.or.id>

Міжнародна конференція
студентів-правників та молодих
юристів "Роль Міжнародного
суду ООН в вирішенні
територіальних спорів"

18-19 квітня 2008 р., Одеська національна юридична академія (м. Одеса, Україна)

Конференція передбачає заслуховування доповідачів (як експертів, так і студентів та молодих правників), обговорення їхніх виступів та дискусії з проблемних питань.

Очікується, що участь в конференції візьмуть студенти-правники та молоді юристи з багатьох країн Європи.

<http://conference-odesa.com.ua>

Analyse That

Анна Вільде

П'ятсот найкращих університетів світу: що це за компанія?

У проєкті «Стратегії розвитку НаУКМА», Києво-Могилянська академія задекларувала своє прагнення через 10 років увійти до числа п'ятисот найкращих вищих навчальних закладів світу. Як вони ці лідери сучасної освіти? І яким вимогам треба відповідати, щоб доєднатися до лідерів сучасної освіти?

Щороку експерти з Інституту вищої освіти Шанхайського університету Цзяо Тун аналізують досягнення більш ніж тисячі вищих навчальних закладів світу та оприлюднюють рейтинг п'ятисот найкращих. За результатами аналізу 2007 року, до 100 найкращих університетів увійшли 52 американських, 11 британських, 6 німецьких, 6 японських та 25 університетів з інших країн. Серед країн СНД у першу сотню потрапив лише Московський державний університет. На жаль, жоден український вищий навчальний заклад не увійшов навіть до п'ятисот найкращих університетів. Оцінка базується на кількох показниках: якості викладання (кількість випускників, які отримали Нобелівську премію або інші нагороди), якості викладацького складу (кількість викладачів, які отримали Нобелівську премію або інші нагороди та кількість часто цитованих вчених), дослідницький внесок (кількість публікацій в Nature та Science, а також індекс цитування), академічні досягнення у співвідношенні до розміру університету.

Але існує ще одна цікава особливість найкращих університетів світу. Як показує наш аналіз, провідні університети світу не лише забезпечують найвищий рівень освіти, а й стають лідерами запровадження принципів сталого розвитку.

Сталий розвиток – це гармонійний процес, який забезпечує збалансоване економічне зростання, збереження природно-ресурсного

потенціалу, гарантує екологічну безпеку з метою задоволення життєво необхідних потреб людей і суспільства в цілому. Очевидно, що нинішнє збільшення кількості населення на планеті, надмірне споживання ресурсів та стрімке погіршення якості навколишнього середовища ставлять під загрозу можливість наступних поколінь жити і задовольняти свої потреби хоча б на сучасному рівні. А тому, сталий розвиток з 1992 року прийнятий світовою спільнотою як глобальна концепція виживання людства.

За результатами дослідження, проведеного групою членів Ініціативи «Сталий розвиток НаУКМА», серед перших ста університетів, 93 запроваджує принципи сталого розвитку. В багатьох з них створені так звані «збалансовані студентські містечка» ("Green Campus"), працюють робочі групи або навіть підрозділи, які займаються запровадженням принципів сталого розвитку на інституційному рівні (наприклад, в Гарвардському, Єльському, Колумбійському, університеті Індіани тощо). Варто зазначити, що більшість університетів активно і якісно інформують про свою діяльність для сталого розвитку та про її результати.

Незважаючи на те, що така діяльність і не входить до числа критеріїв Інституту вищої освіти Шанхайського університету, реалізація принципів сталого розвитку є своєрідною нормою серед найкращих університетів світу. Що і не дивно, бо прогресивні організації-лідери різних сфер, зважаючи на сучасні тенденції розвитку людства, вже давно почали перехід до «сталих» практик. Свої стратегії сталого розвитку впроваджують уже не тільки уряди всіх розвинених держав і ряд міжнародних організацій, а й менеджмент багатьох найбільших корпорацій, таких як British

Petroleum, Shell, Toyota, Sony, Johnson & Johnson, Xerox та багато інших. Стратегії сталого розвитку мають і найкращі університети, наприклад, Гарвардський.

Києво-Могилянська академія наразі має всі шанси стати піонером і лідером впровадження принципів сталого розвитку серед університетів України. Це не тільки покращить імідж НаУКМА, як найпрогресивнішого українського університету, а й дозволить гідно увійти в число світових лідерів освіти.

Детальніше у дослідженні Юлії Огаренко «Запровадження принципів сталого розвитку найкращими університетами світу», опублікованому на Інтернет сторінці Екоклубу «Зелена Хвиля» www.ecoclub.kiev.ua

Оголошення

Шановні Могилянці! Радо хочемо Вас запросити на другий концерт Музичного товариства Могилянки, який відбудеться 26.03.08 о 18:30 на другому поверсі КМЦ. Цього разу Ви матимете шанс отримати задоволення від творів класичних, джазових, наших оригінальних обробок у виконанні студентів та наших гостей – студентів з інших вишів. Звісно, за традицією, буде і сюрприз, про який дізнаєтеся на концерті. Тож не вагайтеся, приходьте 26 березня на свято музики в Академії! Ми зробимо все можливе й неможливе для того, щоб задовольнити Ваші найвибагливіші музичні смаки!

EvaTor

Культурний мінімум

Коли оживають ляльки

Під час зустрічі з читачами та журналістами в приміщенні однієї з київських книгарень письменниця Ірен Роздобудько розповідала про дитячу літературу та свої творчі плани, з нею пов'язані.

Дитинство... Чи й справді воно закінчується тоді, коли ми перестасмо одягати улюблену ляльку, вигадувати чудернацькі ігри чи майстувати солдатики? Чи, може, ми проносимо його в собі крізь усе життя? Кажуть, що той, хто не втратить свого дитячого світу, залишиться щасливим. Коли ще зовсім маленькі, ми ніби губки, які плавають в океані – припливши до берега, можемо стати твердими й сухими. Знання, здобуте малечю, формує її світогляд.

Нещодавно в книгарні „Є“ відбулася зустріч з Ірен Роздобудько, головним редактором журналу „Караван історій. Україна“, членом Асоціації українських письменників та Спільноти письменників України, простіше сказати, зіркою української літератури, твори якої написані і для дітей, і для дорослих. „Я починала писати про дітей, – розповідає письменниця, – але на сьогодні я не розрізняю дитячу й дорослу літературу, оскільки

письменник – це той, хто має діалог з читачем і там відкриває свою душу“.

Першим твором молодого світоча стала казка „Коли оживають ляльки“ в журналі „Соняшник“. Саме з часу її виходу виник задум написати епопею для дітей, над якою письменниця ще працює, але яка вже нараховує 14 томів. У кожному з творів серії використано конкретну історію про життя відомої особистості. Найулюбленішим для Ірен Роздобудько є Блез Паскаль, яким вона захоплюється, використовуючи у своїх книгах певні риси його характеру. „Я не бачу гріха в тому, що людина робила те, що їй подобалося. Адже не кожен може у 24 роки зробити стільки відкриттів“, – коментує впровадження письменниця.

Ірен Роздобудько розповіла й про свої найближчі творчі плани. Вона має намір видати для дітей серйозну книжку. Письменниця вважає, що малюта насправді складніші, ніж ми уявляємо, наприклад, самі ж даємо їм перший урок брехні, коли кажемо, що не можна їсти морозива, а тоді їмо... „Хотіла б написати так, щоб страхи, стосунки зі світом діти сприймали не настільки казково“.

Та найголовнішою відмінністю Ірен Роздобудько від решти письменників є відсутність піару та гламуру. Адже найвища радість, коли тебе щиро люблять.

Афішка

11.03, 17.00 – Книгарня "С": Круглий стіл експертів на тему «XIX століття: колізії українського та російського».

12.03, 19.00 – Майстерня театрального мистецтва "Сузір'я": Кобо Абе. "Жінка у пісках" (притча).

14-15.03, 19.00 – О.Єрнєв "Вечір з гарненькою та самотньою" (напевно комедія). Театр "Київ" – на малій сцені театру (Андріївський узвіз, 21).

14-15.03 – Фільм «Холттрейн» (2006), відзначений на кінофестивалях у всьому світі. За участі режисера Флоріана Гаага. Кінотеатр "Київ".

17.03, 19.30 – Національний будинок камерної та органної музики: концерт іспанської та італійської музики. У програмі: А.де Кабесон, Альбіноні, Вівальді, Солер, Лідон, Родрігес, Габріель, Меналт, Марторелл.

18.03, 19.00 – Майстерня театрального мистецтва "Сузір'я": О. Миколайчук-Низовець. "Ассо та Піаф" (історія одного кохання).

18.03, 19.30 – Національний будинок камерної та органної музики: Слов'янська музична спадщина. У програмі: Бортнянський, Христов, Завадський, Астаф'єв, Чесноков, Смирнов, Чайковський, Гончаренко, Колесса.

19-31.03 – Музей народного декоративного мистецтва: виставка української кераміки "Світ глиняного дива".

20-23.03 – Експоцентр "Спортивний" (вул. Фізкультури, 1): весняний київський книжковий ярмарок.

21.03, 19.00 – Театр Франка: Весілля Фігаро. Прем'єра.

22.03, 15.00 – Театр-студія "Міст": О. Вітер. «Станція, або розклад бажань на завтра». Театральна пастка на дві дії без антракту. У культурному центрі видавництва "Смолоскип". Вхід вільний.

22.03, 19.00 – Театр Франка: "...Я згадую... Амаркорд". Прем'єра.

До 28.03 – Гете-Інститут: Виставка „Чернівці – літературне місто“. На виставці представлено близько 30 письмників та поетів з Чернівців, серед яких Роза Ауслендер, Пауль Целан, Зельма Меєрбаум-Айзінгер, Альфред Гонг та інші.

До 30.03 – Художній музей: Виставка робіт Отто Дікса: критична графіка 1920–1924, цикл офортиків "Війна", 1920. Виставка включає 86 літографій та офортиків, присвячених темі Першої світової війни та її наслідків. Ескізами для офортиків послужили малюнки, зроблені на фронті, в окопах.

Вишневі посиденьки

БарабОлька

WANTED!!!! Сеньйори

Ну от, панове майбутні президенти, якщо мені не зраджує пам'ять, за мною лишився невеличкий боржок – сеньйори. Певно, час приділити їм кілька тисяч знаків на шпальтах «МВ».

СЕНЬЙОР (з англ. "старший") – у часи феодалізму так називали крутого дядю, в якого був капітал і васали. У нашому випадку сеньйор має досвід навчання в Могилі й... про це – далі...

1. Сеньйорам першим дозволено мати васалів – заводити "кишенькових фрешів". У цьому явищі можемо віднайти релікти софоморського способу мислення (мир усьому світові). Такий спосіб існування багато в чому нагадує симбіоз рака-самітника й актинії: і фрешеві зручно, і старшокурсникове самолюбство потішене.

2. Невдоволені в сексуальному плані сеньйори стають феміністками й жоноронависниками, починають інтенсивно приставати до недосвідчених фрешів, замінюючи задоволення від фрейдівського лібідо задоволенням від власного інтелектуального еґо. Кому не вдається успішно вдовольнити або те, або інше, впадають у депресії / вдаються в науку / реєструються на сайтах знайомств.

3. Сеньйори давно не переймаються через навчання: одні з них тягнуть просто на

диплом, інші точно знають, що матимуть фарбований червоний. Тому рідко якого сеньйора можна справедливо назвати ботаном. Якщо ви цілковито впевнені в ботанстві такого суб'єкта, беріть у нього автографи: то – майбутній великий науковець. Будете дітям у школі розказувати, що автора цієї книги доктора наук того-то того-то ви знаєте особисто і навіть колись давно він дав вам переписати конспект з педагогіки.

4. Сеньйори-майбутні-науковці давно є "своїми" на певній кафедрі. Вони й далі називають викладачів на "ви", проте подекуди поміж цитат з авторитетів дозволяють собі вставити власну думку.

5. І нарешті, сеньйорів рідко коли можна побачити в стінах Академії: більшість із них вдало влаштувалися на роботу ще в якості джуніорів, деякі мають сім'ї, іншим просто остогиділи жовті стіни. Тому перевірити правильність портрета ви навряд чи зможете:)).

Тепер точно ВСЕ. Головних героїв нібито розібрано. Портрети намальовано й розвішано в профіль і в анфас скрізь на території Могили. Є пропозиція продовжити рубрику малюнками інших відомих героїв Могилянки – таких як... пересічний **бонетівець**, **вкантактивець**, **жежешник**, **член СК (ескаківець чи що?)**... далі на ваш вибір. Вишневі посиденьки тривають. Побачимось.

Ідемо в кіно

Анна Плотнікова

„Куди поїхав ліс?“

Приходь в Зелений кінотеатр і „відкрий“ для себе українську природу в новому циклі „Це твоя країна!“

13.03.2008. „Український степ“. В Україні лишилося тільки 3 % території, де є природні степи... Яку роль відіграє степ, для чого він потрібен, де ж в Україні ще збереглися острівці степової рослинності і тваринності? Природний заповідник «Єланецький Степ», Регіональний ландшафтний парк «Кінбурнська Коса» й дивовижний прадавній біосферний заповідник «Асканія-Нова»... Сучасне й майбутнє українських степів... Приходьте і Ви дізнаєтесь про це! (Запрошено експерта).

20.03.2008. „Полісся – таке, як є!“. Чи смакували Ви чорницями, чи мчали на конях лісовими дорогами, чи міряли чоботами поліські болота, чи їли смачний поліський мед? Якщо так, багато хто Вам позаздрить, а Ви зможете ще раз відчутти дух поліської краси в „Зеленому кінотеатрі“! Якщо Вам ще не знайоме дике безмежжя Полісся, то маєте можливість дізнатися про нього від справжніх експертів-дослідників.

24.03.2008. „Куди поїхав ліс? Він був ще

вчора!“ „Коли ви збираєте гриби чи відпочиваєте у лісі з сім'єю, ви не сумніваєтесь, що ліс належить усьому народу, і сподіваєтесь, що ваші діти теж будуть тут відпочивати зі своїми дітьми. Проте група чиновників вважає, що ліс належить лише їм і, перекручуючи закони, знищує ліси України з метою особистої поживи, що не має меж...“ Цей фільм розповість вам про те, що відбувається насправді, і скільки ще поколінь зможуть насолоджуватися цим дивовижним даром природи – лісом... Власним досвідом боротьби зі знищенням природних багатств України поділяться активісти Дружини охорони природи.

31.03.2008. „Карпати“. Край незайманих лісів, чистої джерельної води та привітних людей – це все асоціюється з Карпатами. Зараз справді неторканих ділянок залишилось дуже мало, вони зберігаються у заповідниках. Про ці унікальні куточки дикої природи гір Ви дізнаєтесь з фільмів про заповідні території Карпат. А враженнями від досліджень природи Карпат поділитесь запрошений експерт.

Початок о 18.00

„Могилянський вісник“ – самвидав спудеїв НАУКМА

Періодичність виходу – щодвятижні у віторок.

Редакційна колегія:

Москаленко Ольга

Шкель Анастасія

Верстальник – Макух Юрій

Фотокореспондент – Миронов Павло

Надсилайте Ваші статті, оголошення та пропозиції на нашу е-скриньку:

visnyk@gmail.com

UKMA Library * Book

0439878

Ціна – 50 коп.

Наклад – 300 примірників

Видруковано в університетському видавництві „Пульсе

тис. знаків.
надіслані матеріали, а також
онній версії видання за адресою

066 620 12 52